

Pacific Herald.

No. 34.

Parkland, Wash. 24. Aug. 1896.

6te Aarg.

Kan du ei —.

Kan du ei staa og styre
Mangdens forvirrede Fieb,
Øst dig og reis de faldne,
Som trædes i Trængsten ned.

Kan du ei løfte Slagten
Og spore den fløvede Mand,
Kjøf en feberhed Pande
Og støt en svigtende Haand.

Kan du ei naa de sjerne,
Taal til din Broder og Ven,
Og drag din Nabo med dig
Ad Salighedsveien hen.

Stemmes du saa af Verden —
Hver Haand, du rakte ud,
Og høert et Ord for Jesus
Stal buffes af din Gud.

Kjærlighed til Arbejdet i Guds Rige.

I en travelt Tid som vor holdes vel ikke Lediggang i Vre. Sulten den nu har sin Grund i Daabens Tab, Vetsindighed og Lidderlighed eller i Stokthed og Fornemhed, saa ser man ned paa den med Foragt, og bedømmer den som noget, der geraader dens Trælle til Banære og Slam.

Paa den anden Side stulde man da tro at Arbejde holdtes i Vre. Det er imidlertid ikke Tilfælde; thi dertil mangler vor vantro, materialistiske Tid den vigtigste Forudsætning: Den kristelige, bibelske Opfattelse af Arbejdet som en Guds Velsignelse, som et Kald fra Herren med Ansvar og med Lyfte, og derfor med guddommelig Optordning og loftende Tilskyndelse til Flid og Kjærlighed til Arbejdet selv. Ser man bort fra, hvad Arbejdet bringer ind i Penge, hvorfor man kan saa alle Ting, som det hedder, saa anses Arbejdet især da det ringe Arbejde, for en Forbandelse. Al, hvor vor Tid lider under dette Misgjæst man arbejder for Vn i dette Ords værfte Betydning, og knurreer høit over Betalingen. Mængden er Vleber saa indtagen i dette og jages saaledes af denne onde Vond, at den neppe faa der en Straale af himmelsk Lys trænge ind i dette Mørke, som nu snart ruger over den hele Verden og jager al sand Glæde og Hygge ud af alle timelige Livsforholde og ketter den Glendighed og Jantæren istedet. Den kristelige Betragtningmaade, der her er saa vel egnet til at rettede Sindene, og i denne Sag at løfte, forløse og frede i Verden, er desværre for de flestes Bedømmende saa uantvort banlyst fra Jorden; ja man bliver betragtet og udskrevet for en Fjende af Arbejderne, naar man bare ymter om noget saadant

som en kristelig Betragtningmaade af disse Forholde. Ikke Agtelse for og Kjærlighed til Arbejde raader i Tiden, men en Mand fuld af Uvillie, Had og Oprør.

Der er dog endnu nogle, omend saa, som ogsaa i dette som i alt andet vil lade sig raade og regjere af Guds Ord og Mand. Disse lader ægte Guds frygt lede og velsigne deres jordiske Kald og Arbejde, og derfor skal ogsaa fra Herren selv Gudsfrugtigheds Rytte og Velsignelse baade for det Liv, som er og for det Liv, som kommer, tilflyde dem i rigeste Maal. Disse faar gjøre mere til Løsningen af de forviklede, alt forvirrende og ødelæggende Forholde, som vor Tid lider og strider under end alle de andre tilfammen; thi de holder sig i Tro og Bøn og barmhertig, men aandsfrisk og glad Ydighed til ham, fra hvem Løsningen ene og alene kan komme, til den Gud nemlig, som i faderlig Kjærlighed og i uindstrænket Magt regjerer baade i Himmelen og paa Jorden, af hvem, og ved hvem, og til hvem er alle Ting, som ikke gjør "Uret" mod nogen, men vil gjerne gjøre alle vel til Legeme og til Sjæl.

Der er dog et Slags Lediggang, som man i vore Dage ikke stammer sig over, men snarere søger sin Glæde og Vre i. Det er Lediggang da, naar Herren falder til Arbejde i sin Vingaard d. e. Kristi Kirke og Menighed, Guds Rige paa Jorden. Det voldes mange ikke den ringeste Nød, ingen Smerte, ingen Bekvæmhed, at de stod ledige, med Hjerte og Hænder og Sind tomme lige overfor dette største Arbejde i Verden indtil den ellevte Time, ja agter vel at blive staaende ledige indtil den tolvte, den sidste Time uden at gaa et Skridt og uden at bevæge en Finger i dette Riges Tjeneste. Ikke sandt? vi har jo ofte mødt saadanne Mennesker i By og paa Land. De kan staa der saa ligegyldige, saa uinteresserede, hovatagende sig en vigtig, alt kristelig ringeagtende Minne som om Guds Rige og dets Gjerning var noget fra Igaar, som ingen vidste noget om, medens dog det og dets store Sager det, hvormed alt i Hi forværet Ederne nedgjærmes har idret sig, og er dette den Dag i dag. Guds Rige har været og er Gjerstand for Guds Høieste Interesser, og først da, naar det vinder frem til den samme Stilling i Menneskenes Hjerner og Sind, hvor Mennesket fundet sin vigtigste Opgave her i Tiden og har optaget det Arbejde, som mere end noget andet bringer Rytte og Velsignelse i verdens og timelig Omherde.

Men jeg sætter at de, som læser dette,

sket ikke staa saa kolde og afvisende ligeoverfor Guds Kirke, men efter Gode og Veilighed er med i denne Gjerning, og det heller ikke af urene Bevæggrunde, saasom forsængelig Vre, jordist Binding, Vn og timelig Velsære saaledes som den forvildede Fornuft, Egenretsfærdigheden, Egenkjærligheden og Skindhelligheden vil have det, men er redelige kristne og oprigtige Arbejdere i Herrens Vingaard, hvad da? Trænger ikke saadanne til Veiledning, Opmuntring og Trøst. Det er jo saa med os alle, at vi er beheftede med saamange Syn-der og Feil, hvorunder vi selv lider, og hvorunder vort Arbejde i Guds Rige lider. Og er det vort inderlige Ønske at vi mere og mere maa blive saadanne og mere og mere handle saadan, at vi og vort Arbejde ikke maa staa og hindre Guds Riges Væxt, men i alt gavne og fremme det, saa vil vi ogsaa her sige bedende. Tal Herre! din Tjener hører.

Tal straffende, overbeviende, belærende, opmuntrende og trøstende til os om dette Arbejde. Tal til os om det, som vi allermost mangler, og som er Grunden til at saameget bliver ugjort, og at saameget daarligt Arbejde bliver udført i din Kirke, nemlig Troens levende, varme og virksomme Kjærlighed til Arbejdet i Guds Rige.

Om denne Kjærlighed til Arbejdet i Guds Rige vil nu Herald saa Lov at sige eder lidt, kjære Læsere. Hvad der vil blive sagt om denne Sag kan samles i to Punkter: 1) Hvad der hos os skal vække Kjærlighed til Arbejdet i Guds Rige, og 2) Hvad vi især maa mærke os, om vi skal blive bestandige i Kjærligheden til denne Gjerning.

(Mere.)

Træden ovenfra.

En Fabel.

At Johannes Jørgensen.

Det var en stjern Septembertag. Alle Engene glemte af Dug og gjen-nyet Luften seilede den flyvende Sam-mers silkestimede Træde. Længt fra kom de, langt hen dros de.

En af disse Træde strandede i Top-pen af et Træ, og Luftskipperen, en lille gul og sortbroget Edderkop, fæ-lod sit lette Fartøj og beltraadde Lysets faktere Grund.

Men Skidst befjædede der ikke rigtig, og med en rask Beslartning spandt den sig en ny Træd og fræde sig lige ned i et nyt Fjærehæk.

Der var der nok af skræmte Stud og Kviste, hvorimellem et Rei kunde ud-spindes. Og Edderkoppen gav sig til

at arbejde, idet den lod Træden oven-fra, ad hvilken den var kommen ned, bærer Rettefs øverste Hjørne.

Det blev et stort, smukt Bæv. Og der kom noget særligt over det, der ved at det ligesom stod ret op i den tomme Luft, uden at man kunde se, hvad der bar dets øverste Rand. Thi der skal gode Vine til for at opbage saadan en lille fin Edderkoppetraad.

Dage kom, Dage gik. Det begyndte at blive smaat med Fluefangsten, og Edderkoppen maatte spinde sit Net større, saa det kunde fange videre, fange mere. Og tallet vore Træden oven-fra, lykkedes denne Udvidelse over al Forventning. Edderkoppen byggede sit Bæv høiere op i Luften og mere og mere ud til Ederne. Nettet spændte over hele Hækkens Brede, og naar det vaade Oktobermorgener hang fuldt af sunklende Draaber, var det som at se et perlestykket Slør.

Edderkoppen var stolt af sit Værk. Den var ikke længere den lille Ringest, der var kommen seilende gennem Luften uden en Stilling i Vommen — saa at sige — uden anden Formue end sine Spindelirtler. Den var nu en stor, stærk, velstaaende Edderkop og havde det største Bæv langs hele Hækkens.

En Morgen vaagnede den i usæd-vanlig daarlig Humør. Den havde frosset lidt om Natten, og nu var der ikke et Solglimt at gine, og ikke en Flue jummede gennem Luften. Sulten og ledig sad Edderkoppen hele den lange graa Efteraarsdag.

For at staa Tiden ihjel begyndte den en Rundgang i sit Net for at se, om det ikke trængte til at bødes her eller der. Den rullede i alle Trædene for at mærke, om de var godt fæstede. Men skjønt den ingen Feil fandt, ved-blev den dog at være utaalelig gnaven.

I Bævens yderste Udkant kom den saa til en Træd, som den lige ved et Spræ, der ikke kjendte. Alle de andre gif enten derher eller dithen — Edder-toppen vidste hver Øst, de var gjort Jaf ved. Men den ganske ubegribelige Træd gif ingen Stødet Him — det vil sige, den løb lige ret op i Luften.

Edderkoppen rejste sig paa Bagbe-ne og opd med alle sine mange Øm. Men den kunde ikke se, hvor Træden gif hen. Det saa ud, som den hørte lige op i Skyerne.

Edderkoppen blev mer og mer æt-geelig, jo længere den sad og stirrede til ingen Rette. Den kuffede sit ikke men, at der selv en Gang paa en klar Septembertag var kommen ned ad denne Træd. Den huskede heller ikke, hvor for Rette denne Træd havde

dyet, da Bøden skulde bygges og udvides.

Edderkoppen havde glemt det alt sammen — den saa blot, at her var en dum, uhyggelig Traad, som ingen rimelige Steder gik hen, men bare op i den tomme Luft. . . . .

"Væl med dig," sagde Edderkoppen, og et eneste Bid knækkede Traaden midt over.

I det samme gav Bøvet efter — hele det kunstfærdige Netværk styrte sammen, og da Edderkoppen kom til sig selv, saa den mellem Tjørnebladene med Bøven som en lille, vaad Klud over Hovedet. I et eneste Øieblik havde den tilintetgjort hele sin Hærlighed — fordi den ikke forstod Rytten af Traaden ovenfra.

Chicago Posten.

Ordination.

Søndag Aften den 28de Juni ordineredes i Vor Frelser's Kirke, Minneapolis, Kandidaterne Fjelle og Holee. Ordinationen udførtes efter Fuldmagt fra Distriktsformanden af Pastor Bangsnes, der talte over Frelserens Ord til Simon Peter: "Simon, Jonas's Søn, elsker du mig?" Kjærligheden til Jesus som den drivende Magt til Embedets Udførelse, samt Kilden, hvorfra denne Kjærlighed skulde have sit Udspring, var de Grundtanter, hvorom Ordinationstalen klart og varmt samlede sig. Professor Strib intimerede. Desuden deltog Prof. Ylvisaker og Pastor Joh. Halvorson.

Ordinationernes Ledetale lyder:

Matias Fjelle er født den 7de November 1867 i hre Holmedals Prestegjeld, Sandfjord, Norge, af Forældrene Østen Ingebrigtsen Fjelle og Anna Louise Torstensdatter. Besøgte i sin Barndom Bygdens Almestole og vød foruden den Undervisning, han der fik, og saa lidt Privatundervisning. Han blev konfirmeret i 1882 af Pastor M. Høllen. Efter at have gennemgaaet et Kursus ved Sogndals Folkehøjskole, blev han i 1886 optagen som Elev ved Hamar Lærerseminar, hvorfra han dimitteredes i 1888. Birkede saa en kort Tid som Lærer. Om Sommeren 1890 udbaadrede han til Amerika, og i de derpaa følgende Aar var han Religionslærer i Pastorerne Sværens og Sandos Menigheder i Syd Dakota, indtil han i Januar 1894 blev optagen som Student ved Luther-Seminar, Robbinsdale. Ved den iaar den 26de Mai til 19de Juni afholdte Afgangsexamen blev han befunden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede.

Han har modtaget Kald fra Immanuel og Vor Frelser's Menigheder i Polk Co., Minn., til at bistaa Pastor Aashad i hans Embeds-gjerning, og er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel for at komme i Embedet.

Naar han paa sin Ordinationsdag ser tilbage paa svundne Dage og Guds Færelse med sig, føler han, hvor lidet han har gjort sig fortjent til af den Miskundhed og Trofasthed, hvormed Herren har fulgt ham.

Han talter sine Forældre for, hvad de har gjort for at give ham en kristelig Opdragelse. Han frembærer ogsaa sin Tak til sine Lærere ved Luther-Seminar for den Kjærlighed og Belsvilje, de har vist ham, ligesom han ogsaa talter alle dem, som har staaet ham bi med Hjælp og Raad under hans Studietid.

Idet han taalen fremstiller sig til Ordination er det med Fortrosthed til ham, som har sagt: "Min Raade er dig nok; thi min Kraft fuldkommes i Skjæbnelighed."

Han beder om Menighedens Forbøn, at hans Birke maatte blive til Guds Være og Sjæles Frelse.

Rasmus Martinus Holee er født i Sunelven, Søndmøre, den 29de Mai 1865. Hans Forældre, Steffen Holee og Olave Holee, sødt Frøse, stræbte efter bedste Evne at give ham en god, kristelig Opdragelse og stadig holde ham under Guds Ords Tugt. Høsten 1880 blev han konfirmeret af Sogneprest Riis, hvis "Nidkærhed for Herrens Hus" gjorde et dybt Indtryk paa ham. Havde han turdet følge sin hjæreste Tilbøielighed, var han allerede i sit sekstende Aar begyndt at forberede sig for sit Kald, men han saa sig nødt til at afslutte sine helligste Længsler under en bestjebend Stilling hos en Ridsmand i Aalefjord, indtil han opnaaede at blive Elev ved Stord Seminarium, hvorfra han dimitteredes Sommeren 1888. Fra nu af virkede han i to Aar som Huslærer ved Ekersund. Høsten 1890 udbaadrede han til Amerika, hvor han i tre Aar virkede som Skolelærer og Kirkesanger i Rock Prairie Menighed, Orfordville, Wis. I November 1893 blev han optagen som Student ved Luther-Seminar, Robbinsdale, Minn. Ved den i Mai og Juni dette Aar afholdte Embedsexamen blev han funden dygtig til at overtage det hellige Prædikeembede. Han er kaldet til Sjælesørger for Lunde Skandinaviske-ebang.-luth. Menighed, Cass Co., Minn., og er sig ikke bevidst at have brugt noget af Gud forbudt Middel til at komme i Embedet.

Ordinationen mindes idag med taknemmelig Kjærlighed sine hjære Forældre, som har opdraget ham til Herrens Navns Erkjendelse. Han talter sine hjære Søskende, som har hjulpet og staaet ham bi under hans Studietid. Han talter sine Lærere, som med Kjærlighedens Anspørgelse arbejdede for hans Sjæl og med en god Sæd gav ham en fast Grund i den saliggjørende Lære. Han talter de hjære Venner, som paa en eller anden Maade har hjulpet ham. Men fremfor alt talter han den barmhjertige Gud, som har plantet den kristelige Tro i hans Hjerte, og i Raade adseet ham til et Kald for Kirken til at oplyse sit Kald.

Det er med Frygt og Bøven og alene i Tillid til ham, som fuldkommer sin Kraft i vor Skjæbnelighed, han nu fremstiller sig til Ordination. I dyb Følelse af sin store Skjæbnelighed og Uværdighed til det høie Kald beder han Herren hjælpe ham at føre Embedet i Væreskygt, Varsomhed og hjertelig Dmngs-hed forenet med en levende Tro i Helliggjørelsen. Han begjærer denne Menigheds og alle troendes Forbøn. Maatte disse Brødrers Birke blive til stor Belsignelse for mange dyrtkjøbte Sjæle!

E. S. A.

Den blinde saa, men den seende var blind.

(Af A. S. Lange.)

"Stage'n" stod færdig til at gaa; bare tre Passagere ombord: en gammel Stril, en ung Amerikaner og jeg. Den unge Mand var blind, han havde ved et Vaadestub for nogle Aar siden mistet Synet. Han kom fra Blindeinstituttet,

hvor han ikke alene havde lært at læse ophøiet Skrift, men ogsaa uddannet sig som Pianoflemmer. Han var paa Veien hjem til sin Far, der er Prest for en Menighed i Iowa.

Vi blev strax kjendte, den blinde og jeg, og da han fik rede paa, at jeg var fra Kysten, fik jeg det travlt med at besvare Spørgsmaal. Han var en viderbegjærlig Fyr og havde heller ikke saa liden rede paa Udenverdenen. Om den rare Kineserby i San Francisco havde han hørt en hel Del, og da jeg havde fortalt lidt af hvert om Kineserne, udbød han: "O, would'n't I like to see that place!" Spøgende bemærkede jeg, at han vel maatte lade sig nøie med Lugten.

Men man kan være blind og dog seende, jaledes var Tilfældet her. Med sine legentlige Pine kunde han intet se, men hans aandelige Øie var opladt.

Han havde ved Guds Raade faat Syn for det aller vigtigste, Sjælens Frelse, han var glad i sin Frelser, vilde saa gjerne høre om ham og sad andægtig og alvorlig imens jeg talte nogle Opmuntringsord til ham.

Han var tilfreds under det tunge Kors, Herren havde lagt paa ham. "Det var Gud behageligt at gjøre det saa ledes med mig," sagde han, "og hans Være er og blir de bedste."

Den gamle Stril havde hele Tiden lyttet til Samtalen, som vist ikke huede ham. Han vilde nok gjerne tale om andet, og formodentlig forat saa Emnet forandret, var det han trak en Brendevinsflaske ud af Lommen og begyndte at byde til alle sider.

Jungen — ikke engang Rjseren — vilde drikke med ham, hvorfor han blev lidt bister, lod os vide, at han var en fri Mand i et frit Land, at han kunde drikke naar han vilde og sa være, naar han vilde. Da han havde "libt paa" kunde det jo ikke nytte at tale til ham om den farlige Tilstand han befandt sig i.

Men holdt vi stille, saa talte han saa meget mere. Han var ogsaa en af disse, der havde lært at efterabe Frelserens, talte en hel Del om ufornuftige Kirkesolk, der ikke følger med Tiden, men blir "staaende paa samme Standpunkt som deres Besteforeldre." Nu og da tog han en Skurk af Klassen, bød den rundt, men altid forgæves. Da vi kom til Bestemmelsesstedet, var vor Stril temmelig omtaaget. Munden stod vid aaben, Øinene tillukkede og hans Tale u sammenhengende. Han var isandhed blind.

Den blinde og jeg stilledes med Øinse og Haad om engang at træffes hjemme hos Gud. Herren forunde ham mig og ret mange flere engang at saa mødes der, hvor ingen. Skilsmisse er, mødes for Tronen. Hystoppe!

Bed Hoods Canal.

Jeg har af Venner modtaget Opfordring til at skrive lidt om Arbeidet heroppe, og, for at efterkomme denne venlige Anmodning, skal jeg fortælle følgende: Kl. 5½ Morgen lyder Hornet og efter en kraftig Frokost gaar hver Mand til sit Arbejde. Kl. 11½ lyder atter Hornet og vi gjør os færdige for "Dinner." Kl. 1 er vi atter paa Arbejde og Kl. 5½ er vi færdige for den Dag. Kl. 6 har vi "Supper" og Resten af Aftenen er brugt til at sætte Iffandværktøjet osv.

Denne Sommer-Feir fejres af Mr.

Moore's, men bestyres af Mr. Alphonso Muller, en ung og dygtig Mand. Skogen de skal hugge Tømmeret i ligger 1½ Mil fra Hoods Canal, oppe i "the Foot Hills" af de Olympiske Fjælde. For at lette Driften byggede Mr. Muller en "chute" (Rende til at stybe Tømmeret ned i). For at faa passende Hældning paa Renden, maatte han lade udgrave Bakkerne somme Steder til en Dybde af 18 Fod, medens han paa andre Steder har bygget et Underlag af Tømmer indtil 500 Fod lang og 18 Fod høit.

Man vil forstaa Banstykkehederne ved et saadant Foretagende, naar man hører at Renden er 4,200 Fod lang og at meget af "Dignings"-Arbeidet gaar langt ned i "hard pan."

Da man først prøvede Renden var den slibrig af Tømmerets Saft, og da tog det 15 Sekunder for en Tømmerkøl at rende fra Toppen ned i Vandet. Nu da Renden er tør behøver den 25 Sekunder. I Sandhed en forbausende Hurtighed.

Man arbejder nu paa "Skid-Road" fra Skogen til Renden, og antager at faa den færdig om en Uges Tid. Samtidig hermed arbejder man paa en "Boom" til at modtage Tømmeret fra Renden. Denne Rende er den største paa Hoods Canal, maaste den største i Staten.

Hele Ravnings-Arbeidet for at faa "Campen" i "running order" er anslaaet at koste 4000 Doll., men vil rimeligvis overstige denne Sum. Mr. Muller antager at kunne levere 2000,000 Fod Tømmer færdig til Salg i de næste 2 Maanedere.

Mr. Muller er en venneføl Mand, godt likt af sine Arbejdere. Han siges at have de bedste Arbejdere paa Kanalen.

Og saa vakkert som det er i Skogen! Der staar disse høie, rante, evig grønne Træer Side om Side tykt og tæt, og gjeunem dette Skur af evig Grønt kan vi se Hoods Canals Vand dybt nede under vore Fødder, og langt derude i Øst strækker gamle Mount Tacoma sit snehvide Hoved høit op over alle de andre Fjælde og ser ned paa det Altsammen.

"Jeg elsker vore Strømmes Brus
Og vore Bølges Sang,
Den grønne Skogens dyrtre Sus,
Vor Sommer-Nat vor Winter Bys—
Og alt der har som Syn, som Sang
Vort Hjerte rørt engang!

Men:
Hjem! Hjem! mit hjære Hjem!
Der er et Blet paa Jorden saa hjære
som Du mit Hjem!
Venlig Hilsen fra
Gunnar Solvold.

En liden Udflugt til Whatcom County, Wash.

Før intrent en Aaanedes Tid siden, tog jeg mig en Udflugt isfjæll med Mr. E. Glessen og Mr. Sinland til Whatcom Co., dels forat besøge mine Slægtninge og dels for at besøge Landskabet der.

Vi gik med Baaden Aberdeen isfra Tacoma til Seattle, og derfra tog vi paa "State of Washington" til Whatcom, hvor vi ankom om Morgenen den næste Dag. Jeg fik da Mr. Sinland som er noget kjendt der til at følge mig til Fairhaven, for at hjælpe mig at finde Stedet hvor min Onkel med Familie boede. Tilflut sandt vi da Stedet. Mr. Sinland repræsenterede mig da som

deres Slægtning, men da det er over 23 Aar siden vi sidst saaes, og jeg da kun var 10 Aar gammel, saa kunde de selvfølgelig ikke kjende mig igjen.

Efter at vi nu havde hvilet os ud en Dags Tid, saa besluttede vi at tage os en Tur ud til Everson, som er omtrent 16 Mil længere nord ved Kuskok River, som sagt saa gjorde vi; men i Mangel paa noget bedre Befordringsmiddel, saa maatte vi tage tilfælde med at drage afsted paa vore trofaste Apostel-Heste, som for mit Vedkommende altid er det sikreste. Vi drog da aften Kl. 3 paa Eftermiddagen, og endstjont jeg og Hr. Ellesen, rigtignok gav lidt sure Miner over den lange Vej, som vi hventes aldrig vilde tage Ende, saa holdt vi dog tappert ud, naar da Hr. Sinland gjen-tagende Gange opmuntrede os med et: kun friskt Mod mine Gutter, og læt paa mere Steam saa skal vi strax være fremme, thi vi har jo kun et kort Stykke Vej igjen at gaa. Omstider naaede vi da frem, og ankom i god behold til Hr. Olsons Hus, Kl. 10 om Aftenen, og blev meget gjæstfrit modtagne af Husets Folk. Vi opholdt os i 3 Dage der og foretog os mindre Udflygter der i Nærheden.

Det var rigtig en Fryd at se de vældige Høagre der, som fornemmelig bestod af Kløver og Timothe. En Del havde da ogsaa allerede begyndt med Høaamen.

Der vilde det nu være Tiden for endel norske at saa kjøbt sig billige Farme, da mange paagrund af disse bedrøvelige haarde Tider ser sig nødsaget til at sælge næsten for en Spotpris i Sammenligning med hvad man betalte for samme Land for en 3 a 4 Aar siden.

Der er meget rig Jordbund og de paaaar at have avlet lige op til 5 Ton Hø paa en Acre; tillige er det et meget fordelagtigt Sted til at avle alle Slag Havesager paa.

Jeg for min Del kan sige, at jeg ordentligt fraadrede med at øde Vær de Dage jeg opholdt mig der hos Olsons.

Tilslut maatte vi da tage Afsted med disse gjæstfrie Folk, og jeg ankom om Aftenen den samme Dag til Fairhaven, hvor jeg fandt min gamle Onkel Amund Bjørndalen meget syg. Han havde i længere Tid været sygelig af sig, og var i særdeleshed meget udsat for Hovedpine, som da ogsaa tilslut udartede til Hjernebetændelse, hvilket da ogsaa blev Aarsagen til hans Død.

Han forblev kun liggende syg et Par Dage efter at jeg kom igjen. Forunderligt nok, saaledes skulde jeg da komme for at være tilstede ved hans Dødsleie og se ham vandre bort fra dette jordiske til et bedre Liv.

Han blev omkring 70 Aar gammel. Ja han har nok maattet friste en meget kummerfuld Tilværelse her i Livet; thi paa grund af at han selv, som jeg kan slutte mig til, har været sygelig størstedelen af sin Levetid, saa er dette maasse Hovedaarsagen til at hans Hus har været saa meget hjemløst af Sygdom og fattigdom.

Saaledes har denne Familie sandelig ikke vandret paa Roser men har maattet kæmpe meget haardt for Tilværelsen. Lykkelig er derfor den som kan dø med den Bevidsthed at han ingen Slegt har efter sig, naar Udsigterne er som ovenfor anført, eller maasse rettere: Lykkelig den, som ved en salig Død faar vandre hjem enten han nu her var fattig eller rig. Jeg laar nu slutte for denne Gang, rustende Bladets Redak-

tion, samt dets Læsere alt godt, tegner jeg mig
Gustav A. Stugrud.
Parkland, Wash., d. 13de Aug. 1896

"Herald."

Den Forende Kirkes Menighed ved Genesee, Idaho, har kaldet Cand. teol. D. J. Westheim til at komme hid og prædike fra Tid til anden, og saaledes fylde den Vakance, som foranledigedes ved Pastor Andreassens Resignation. Cand. Westheim assisterer for tiden sin gamle Fader, der er Prest i Spokane.

Dr. Albert E. Egge, som er kaldet til Professor i engelsk ved Statens Agronomskole i Pullman, Wash. skal være kaldet ogsaa til Syd Dakotas Universitet i Vermillion. Det vil blive til stor Støttelse for den norske Befolkning omkring Genesee og Pullman, dersom Dr. Egge ikke kommer.

Nu har Høiene omkring Genesee faaet Guldhjælme paa. De vaier med gulwoden Høede. Mange Farmere synes, det gaar for sagte med Bindere og har derfor sat iveri med disse store "Headers", med hvilke man kan skære fra 25 til 30 Acres om Dagen. Hr. Jørgen Smith, vor kristelige Landsmand, skal idag begynde at tørre for en Amerikaner som har 1100 Acres med pen Høede. Veiret har i denne Maaned været udmærket. Hver Aften efter Solnedgang har det været saa kjøligt at man har behøvet Overfrakke, naar man skulde ud at kjøre. Dette skulde vi paaafsjonne og ikke glemme at talke Gud, som er saa naadig at skaae os fra de frygtelige Ulykker der melles fra Vindhjsten, navnlig New York, hvor saamange stakkels Menninger har mistet sit Liv ved Solstik.

M. A. C.

Ugheder.

Fru Sperati med Børn er paa Besøg hos Kraabel her paa Parkland.

I Past. Speratis Kirke i Tacoma skal der næste Søndag holdes Konfirmation.

Fru Christensen med sine tre smaa Døtre er kommen vel frem til sit gamle Hjem paa Koshkonong, Wisconsin.

Menighederne i Seattle og Ballard har godt Haab om at saa deres nylig kaldede Prest, Hr. Kandidat S. Gundersen.

Dr. Jensen har i flere Dage samværet med Hr. T. Kierland fra Kuskok, Minn., været paa Besøg hos Benner i Stantwood, Wash.

Søndag d. 23de Aug. holder Formand Harstad Konfirmation her i Parkland Menighed. Ved den Anledning optages der Offer til Indremissionen.

Past. Hagøes, som efter Synodens Vedtægter i La Crosse blev liggende syg, er nu kommen tilbage. Dette vil glæde hans mange Menigheder og os alle. Herren give ham Helbred og Styrke til at arbejde med Betsignelse paa det store Felt, som er ham anvist. Det er vist paa

13 Steder denne Herrens Tjener har at forkynde Guds Ord.

Torsdag Formiddag blev Folk opstrømmet ved at høre to eller tre Skud af en Riffel lige udenfor "Pacific Luth. Universitet." Selvsjælig maatte der være noget ekstra paafærde, og snart vidste man, at en stor Bjørn var i Nærheden. John Brottem havde, da han stod udenfor sit Hjem i Parkland, set en Bjørn komme op mod "P. L. U." og han var ikke sen med at komme ind at faa sin Riffel, og komme efter den. Med Behed brøkkede den Hegnet rundt P. L. U.'s Eiendom, og tæt ved Stolen var Brottem saa heldig at komme den nær nok, og sendte den et Par Skud. Han laarede den let, men den havde ikke faaet værre Medfart, end at den fortsatte Løbet, og John Brottem efter den. Et Stykke borte fra Skolen kom han den aller nær nok til at flyde dog paa temmelig langt Hold, men med et Par velrettede Skud af sin 40—82, Winchester Riffel strakte han den til Jorden. Snart samlede der sig en stor Mængde Menninger for at se Udyret. John Brottem var selvsjælig Dagens Helt, og det er vist første Gang her i Parkland, at en Nordmand har nedlagt en Bjørn. Det er øvrigt isælden, at Bjørnene vover sig saa nær, og kun den stærkeste Sult kan drive dem til at komme saa nær til beboede Pladser. Det var en stor Bjørn, men meget mager, saa Kjødet er vist ikke meget værd i denne Tid. C. C.

Det er os meddelt, at den projekterede Jernbane til Mount Tacoma sandsynligvis ikke vil blive paabegyndt, før Pengesprogmaalet er ordnet. Som de fleste Jernbaner skal nævnte Bane nemlig bygges for saant Kapital; men Kapitalisterne tør ikke betalte sig med store Foretagender under de nuværende kritiske Forhold. Tid.

Fra Seattle berettes at de to der-værende Fabriker for Nedlægning af Bals er nu fuldt færdige til at begynde Arbeidet. Hundreder af Tons af Bals vil iaar blive nedlagt. Især vil Meyers Cannery drive det i en stor Skala iaar.

Fiskekonerten Annie, Kapt. Olsen, indkom forleden med 14,000 Bund Helleflyndre, som blev solgt til Seattle Fish Co. for 2½ Ct. pr. Bd. Til denne Pris lønner det sig at drive Fisket.

Fra Anacortes, Wash. Tiderne er heller ikke gode her i Anacortes; dog maa Betalingen ved Hermetik-Fabrikkerne siges at være ganske god. En dygtig Fisker har \$45 pr. Maaned og Koster; usvæde Mand faar \$25 pr. Maaned og Koster. Paa Sagbrugene betales \$1.50 pr. Dag, og man behøver slet ikke at kjøbe sine Varer af Kompaniet. Everitt har 16 Sagbrug, som alle er i fuld Virksomhed, foruden de mange Logging Camps. Smelteriet drives Dag og Nat; Lønnen er \$1.65 pr. Dag. — Farmerne ved Snohomish-Elven søger efter Arbeidshjælp. Tid

Betalt for Hverold.

C. B. Biland, Elkherville, Iowa, \$1.00
N. S. Nelson, Harmony, Minn., Mar-tin Hansen, Hancock, Minn., Miss Betta Raaur, Mrs. Sværson, Mrs. Paul Lingen, Cyrus, Minn., Aene Rygaard, Ole A. Anderson, Jacob Oiteson, Ole Jørgensen, O. Strømjeth, A. S. Brevig, Starbuck, Minn., Wm. Fiord, New Hope, Wis., Maren Sønstegaard, Ring-ville, Minn., Past. E. Peterson, New York, P. E. Hansen, Omaha, Neb., Past. B. A. Hendrickson, Clifford, N. Dak., hver 50 Cts. Tob. O. Setnas, Svea, N. Dak., Mrs. John Goverskov, Elizabeth, N. J., hver 25 Cent.

Arbejder billigt.

"Hvad betaler Satan dig for at sverge?" spurgte en Mand en Gut, som stod og bandte.

"Jugenting", var hans Svar.

"Bel", sagde Manden, "du arbejder billigt." At laste bort af god Opmærksomhed, at bedrøbe dine Venner og alle stikkelige Folk, at faare din Samvittighed og sætte din Sjæl paa Spil, og alt dette for intet! du arbejder visstelig billigt—i sandhed meget billigt.—Er. T. L.

Til Skatteydere!

Vi betale Skatten for vore Venner, som sender os 35 Cents for hver Lot og en usjægtig Beskrivelse af Vols Blocks og Addition

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office Brevene bør adresseres til:

Pacific Luth. University,
Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kasj.

Pacific Lutheran University.

Høstterminen begynder den 16de Sept. 1896 og slutter den 19de Dec. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og det kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Rusl. Shorthand og Typewriting oetales særskilt. Børelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Koster \$2.00 om Ugen. For Vegetabilien en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Norsk saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Børelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vegetabilien 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forudsat.

Ansigninger om Oplagelse indsendes snarest muligt til Rev. D. G. Sørensen, Parkland, Pierce Co., Wash.

